

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Obdo/65/2018
Identifikačné číslo spisu: 4115206174
Dátum vydania rozhodnutia: 31.07.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Prieceľová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:4115206174.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: JUDr. Jaroslav Jakubčo, PhD., Mladých budovateľov 2, Banská Bystrica, správca úpadcu PB Power Trade, a. s. v konkurze, so sídlom Za plavárňou 3937/1, Žilina, IČO: 44 063 555, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Mgr. Ivana Vojtášová, s. r. o., so sídlom Štefánikova 8, Bratislava, IČO: 47 257 946 proti žalovanému: Foxconn Slovakia, spol. s r. o. so sídlom Dolné Hony 29, Nitra, IČO: 35 683 724, zastúpenému JUDr. Petrom Kudrim, advokátom so sídlom pplk. V. Ábela 7207/29, Piešťany, o zaplatenie 42 161,40 eur s prísl., vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 32Cb/46/2015, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre, č. k. 15Cob/34/2017-287 z 31. októbra 2017, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a.

II. Žalobca m á voči žalovanému n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Nitra (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom, č. k. 32Cb/46/2015-262 z 22. júna 2016 zamietol žalobu o zaplatenie 42 161,40 eur s príslušenstvom a uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu iných trov vo výške 2 529,50 eur a náhradu trov právneho zastúpenia 4 624,38 eur. Vo svojom rozhodnutí uviedol, že žalobca si uplatnil svoj nárok na základe zmluvy o dodávke elektriny, vrátane prevzatia zodpovednosti za odchýlku so zabezpečením distribúcie elektriny a súvisiacich sieťových služieb č. 267/1/DISURC/64/2014, ktorou sa zaviazal dodávať žalovanému elektrinu a tento sa zaviazal dodanú elektrinu odobrať a zaplatiť dohodnutú cenu. Medzi stranami bola sporná len skutočnosť, či má žalovaný nárok na kompenzáciu rozdielu medzi cenou elektriny dohodnutou medzi stranami v zmluve zo dňa 09. 12. 2013 a cenou, za ktorú mu dodával elektrinu dodávateľ poslednej inštancie, v danom prípade ZSE Energia, a. s., pričom súd prvej inštancie považoval nárok žalovaného na dohodnutú kompenzáciu za preukázaný. Následne uzavrel, že došlo k zániku pohľadávky žalovaného započítaním, a preto žalobu zamietol.

2. O odvolaní žalobcu proti uvedenému rozhodnutiu súdu prvej inštancie rozhodol Krajský súd v Nitre (ďalej aj „odvolací súd“ alebo „krajský súd“) uznesením,

č. k. 15Cob/34/2017-287 z 31. októbra 2017 tak, že napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Svoje rozhodnutie zdôvodnil tým, že súd sa nevysporiadal s námietkou žalobcu, že započítanie vzájomných pohľadávok nie je možné z dôvodu neprihlásenia pohľadávky žalovaného do konkurzného konania úpadcu. Za účelom preukázania uvedenej skutočnosti žalobca predložil súdu ako listinný dôkaz zoznam pohľadávok veriteľov úpadcu, ktorý súd prvej inštancie neakceptoval z dôvodu, že údaje v ňom uvedené sú napísané v písme minimálnych rozmerov, a teda sú vo veľkej časti nečitateľné. Bez ohľadu na uvedené sa však mal súd prvej inštancie vysporiadať vo svojom odôvodnení s tým, či vykonaný zápočet zo dňa 22. 06. 2016 možno akceptovať s poukazom na § 54 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. V zmysle uvedeného ustanovenia totiž pohľadávku neprihlásenú spôsobom ustanoveným týmto zákonom, prihlásenú pohľadávku nadobudnutú prevodom alebo prechodom po vyhlásení konkurzu a pohľadávku nadobudnutú na základe odporovateľného právneho úkonu nie je možné započítať proti žiadnej úpadcovej pohľadávke. Spôsobilosť tejto pohľadávky na započítanie bol pritom v spore povinný preukázať žalovaný a nie žalobca.

Súd prvej inštancie sa s týmito skutočnosťami nijako nevysporiadal a pri konštatovaní zániku žalovanej pohľadávky započítaním, ktorá bola dôsledkom zamietnutia žaloby v celom rozsahu, vôbec nezohľadnil, že okrem žalovanej istiny bolo v spore uplatnené aj jej príslušenstvo

(úrok z omeškania), ktoré predmetom započítania nebolo. Vzhľadom k uvedenému odvolací súd vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie v zmysle § 389 ods. 1 písm. b/ a § 391 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“).

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný (ďalej aj „dovolateľ“)

03. apríla 2018 dovolanie, nakoľko je presvedčený, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ C. s. p.). Odvolací súd mal pochybiť, keď o odvolaní rozhodol bez nariadenia pojednávania, pretože bolo potrebné zopakovať a najmä doplniť dokazovanie. Zároveň žalovaný namietal nedostatočné odôvodnenie napadnutého uznesenia.

4. Žalobca vo svojom vyjadrení k dovolaniu navrhol, aby dovolací súd podané dovolanie odmietol, nakoľko sa nejedná o rozhodnutie vo veci samej ani o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí a v tomto smere poukázal na ustálenú rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) a závery uvedené v R 19/2017.

5. Najvyšší súd ako súd dovolací (podľa § 35 C. s. p.) po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443 C. s. p.)

dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok je potrebné odmietnuť.

6. Podľa ustanovenia § 419 C. s. p., proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

7. Žalovaný uplatnil dovolací dôvod podľa § 420 písm. f/ C. s. p., v zmysle ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Právna veda považuje prípustný predmet, t. j. aké rozhodnutie možno preskúmať za objektívnu podmienku prípustnosti dovolania. Bez jej splnenia nemôže dovolací súd pristúpiť k prieskumu dovolaním napadnutého rozhodnutia. Tento reštriktívny prístup k posudzovaniu otázky prípustnosti dovolania vychádza zo základnej ideí mimoriadnych opravných prostriedkov, v zmysle ktorej právna istota a stabilita nastolená právoplatným rozhodnutím sú narušiteľné len mimoriadne (viď napr. uznesenie najvyššieho súdu, sp. zn. 5Cdo/48/2018).

9. Prípustným predmetom dovolania z hľadiska dovolacieho dôvodu podľa § 420

C. s. p. je rozhodnutie vo veci samej alebo rozhodnutie, ktorým sa konanie končí.

Pokiaľ je dovolaním napadnuté uznesenie, ktorým odvolací súd zrušil uznesenie súdu

prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je zrejmé, že sa nejedná o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. V dôsledku zrušenia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolacím súdom a vrátenia veci na ďalšie konanie nie je vec právoplatne skončená

a súd prvej inštancie znovu o nej koná a rozhoduje. Uznesenie odvolacieho súdu, ktorým zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie, je síce výsledkom vecného prejednaní vecí, avšak nerozhodol konečne o právach a povinnostiach strán, a teda nie je rozhodnutím, ktorým sa konanie (o veci vymedzenej žalobou) končí. V dôsledku kasácie rozhodnutia súdu prvej inštancie a vrátenia veci na ďalšie konanie nie je vec právoplatne skončená a súd prvej inštancie znovu o nej koná a rozhoduje.

10. V súvislosti s podaným dovolaním smerujúcim proti zrušujúcemu rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým bola vec vrátená na ďalšie konanie, dovolací súd poukazuje na rozhodnutie č. R 19/2017 uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 3/2017, ktorého právna veta znie: „Dovolanie proti uzneseniu, ktorým dovolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie, nie je rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, proti ktorým je dovolanie prípustné v zmysle ustanovenia § 420 Civilného sporového poriadku“.

11. Dovolací súd sa s hodnotením prípustnosti dovolania proti zrušujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu stotožňuje. Rozhodnutie predstavuje ustálenú judikatúru a dovolací súd nezistil žiadny dôvod, prečo by sa mal od vyššie citovaného rozhodnutia odchýliť. Žalovaný dovolaním napadol uznesenie, ktorým dovolací súd zrušil uznesenie súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Z uvedeného je zrejmé, že sa nejedná o rozhodnutie vo veci samej, ani o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Pre nesplnenie objektívnej podmienky prípustnosti dovolania (nepřípustný predmet dovolania) sa nemohol dovolací súd zaoberať dovolateľom namietanou procesnou vadou, a to bez ohľadu na jej závažnosť.

12. Najvyšší súd vzhľadom na uvedené dovolanie žalovaného ako nepřípustné odmietol podľa § 447 písm. c/ C. s. p., bez skúmania, či v konaní došlo k dovolateľom namietanej procesnej nesprávnosti.

13. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 druhá veta C. s. p.).

14. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.